

je treba rešiti deco našo iz žrela nemčurjev ali pa lahonov; ta lepi govor se je s splošnim odobravanjem sprejel. Dalje govoril je g. dr. Hrašovec tako lepo in spodbudljivo, v tako lepi in čisti besedi, da je bilo ljudstvo kar zavzeto in videl sem stare može, da so jim igrale solze v očeh ter se takale po velih licih, češ, o kako srečen sem, da sem Slovenec, ker toliko lep, mil in drag je jezik moj slovenski, je spoštovan in čislán od vsakega, kdor je čiste in zdrave pameti. Srčno hvalo izrekamo na tem mestu vrlemu g. dr. Hrašovec-u za njegove lepe besede, za lepe nauke, katere je polagal našemu kmetu na srce. Zagotovim ga, da bodo obilen sad obrodile. Vi pa, slovenski gospodarji, ako potrebujete nauka ali zastopnika v pravnih rečeh, zdaj veste, kdo ima odprto srce za nas, kdo da je naš resnični prijatelj. Kdor nas ljubi, dolžnost je, da njemu ljubezen povrnemo; toraj obiskujte v takih prilikah pisarno g. dr. Hrašovec-a v Celji! In ako pa kaj kupujete, obiščite naše vrle domače kupce, g. Vaniča in Jermana: in gos. Kočvar-ja v Celji: ovi gg. veliko žrtvujejo skozi to, da se pri vsaki priliki pokažejo ko vrli Slovenci, ker njim delajo nasprotniki veliko konkurencu: toraj vsi, brez izjeme, kupujte pri njih; in greh ima, kdor nosi svoj denar nasprotnikom v žepe. V vsakem kraju naj se zberejo može, da delajo na to, da se naše ljudstvo podučí, kje in pri kom naj kupuje svoje reči. To je naša sveta dolžnost, in to tirja naša slovenska ljubezen, svoji k svojim! Po sklepu zborovanja sledila je prosta zabava, pri kateri so se vršile lepe in navdušene nabitnice, med katerimi naj omenim ovo župnika Voh-a na presvitlega cesarja, in našega novega škofa dr. Napatnika in ovo g. župana na vrle gg. iz Celja, in g. načelnika. In tako je le prehitro minil čas, nastala jo trda tema, in po srčnem slovesu smo se razšli, vsaki na svoj dom in z vzklikom: na skorajšnje svidenje! K sklepu naj še bode omenjeno, da šteje naša komaj enoletna podružnica že z novovstopnimi udi čez 80 družbenikov, kar je lepo število dovolj, ako se pomisli, da je naša občina gorska, raztresena občina, in je skupno zborovanje težavno, ker imajo nekateri udi čez eno, celo dve uri hoda do zbirališča. Ali naš kmet je prebujen, in se zaveda, da je Slovenec, da je vrli sin planin in tako upamo, da bode drugi občni zbor, ki se bode vršil prihodnjo spomlad, že mogel šteti veliko čez sto udov, v to pomozí Bog in sreča junaška! J. K. Savinjski.

Iz Slov. Bistrice. (Popravek. *) V št. 41. sem bral reči o meni, ki niso resnične. Zato

*) Le-ta popravek priobčimo, ker ne maramo, da se godí v našem listu komu krivica. Bralci, ki poznajo razmere, vedó pa lahko sami, koliko da je resnice na „dopisu“, pa tudi na „popravku“. O tem torej ni treba več besede.

Vas prosim, da sprejmete v odgovor te-le vrste: Jaz ne sovražim Slovencev in zato tudi nisem napisal, o katerem govori g. dopisnik, postavil za mojo hišo, ampak hotel sem ga le odstraniti, ker na njem besede niso bile več take, da bi se lahko brale. Če sem pa kje kake besede izgovoril, kakor mi jih g. dopisnik polaga na jezik, bile so le šala in izgovoril sem jih v društvu, ki jih je tudi lahko umelo za šalo. Zdravil pa ne dajem jaz nikoli, ako se mi ne prinese naročilo od zdravnika. Mogoče pa je že, da sem dal kje kedaj kako domače zdravilo, katero smem dati brez zdravnika. To mi potrđita lahko tudi naša domača gg. zdravnika. Vsled tega mislim, da nima v tem oziru nihče gledati na-me, tudi ne c. kr. žendarmerija, ampak če ima v tem kdo pravico, tedaj jo ima le zdravilstveni urad. Od njega pa ni doslej bilo uzroka, da bi mi kje kaj očital gledé na moje opravke. Fr. Link, lekarničar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar so se v ponedeljek iz Dunaja odpeljali v Gödöllö, unkraj Budapešte ter ostanejo ondi, kakor se sliši, blizo do božiča. — Grof Kalnoky, minister zunanjih zadev, vrnil se je v torek iz Friedrichsruhe na Dunaj in se tako potovanje, k ministru tuje države, nič kaj ne dopade ljudem, ali je pa naše cesarstvo že tako na slabem, da mu je treba povelj od Bismarcka? — Ako se posreči grofu Hohenwarthu, da združi nemške konservativce in slov. drž. poslance v svoj klub, bode jih v njem 56, torej precej lepo število. — V štaj. dež. zboru so nemški liberalci v večini in zato ne opravi v njem ne nemški konservativec ne slov. poslanec veliko, pač pa se vidi v vsem počenjanji tega zbora, da skrbi pridno za oves nemško-liberalnemu „simlju“. Naš Vranski trg torej naj ne dobi pravice voliti v mesti in trgi, češ, da ne kaže spreminjati volilnega reda. Naj bi le bili ondi nemškutarji, o tedaj pa bi bilo že vse kaj druga. — Blizo enako godi se v Koroškem deželnem zboru ali še huje. Posl. grof Goess tovnj ni vedel v njem gledé ljudskih šol za nobeno hvalo, vendar pa je dež. zbor pohvalil, ker je za-nje že 5 milj. dovolil. V resnici, drage so te šole ponemčevalke, koristi pa nima od njih nihče, najmanj pač tamošnje slov. ljudstvo. — Nemški turnarji iz Kranjske in iz Trsta so se na občnem zboru v Ljubljani sprli med seboj ter jih je le nemško pivo potlej sopen spravilo. Kranjski Nemci so se zdeli prenapeti celo svojim nemškim bratom iz Trsta. — V Kranjskem dež. zboru so tudi letos dovolili 600 fl. nagrade za nemško podučevanje na ljudskih šolah. Ni veliko to denarja, toda škoda ga je, ker ne pomeni druga, kakor da se zavrže. —

Slovenci na Primorju, posebno v Gorici so vroče krvi ter so se zavoljo male reči sprli med seboj. Mi že živimo bolj na severju, za to pač ne razumejemo njih razpora, vendar pa jim kličemo: Bratje, sloga jači, nesloga tlači! — Slovenci v Trstu in v okolici prizadevajo si sedaj veliko za to, da pridobijo o bližnjih volitvah v dež. zbor vsaj 6 poslancev in je sedaj podoba, da se jim izpolni želja. — Iz Dalmacije so v meseci oktobru 208.000 hl. vina prodali, največ ga je šlo na Francosko in nekaj tudi v Nemčijo. — Da se združi kedaj Dalmacija s hrv. kraljevino, za to sedaj ni strahu, kajti Madjari so zoper to, ker se bojé, da bi jim Hrvatje potem ne bili več, kakor so še doslej, pokorni slugé. — Ogerski finančni minister se hvali, da se vplačuje davek v zadnjem času redno, ali boji se pri tem, da v zimskem času ne bode več tako. To je pač skorej bolj, kakor gotovo.

Vnanje države. K sv. Očetu pride dnes več jezer francoskih delalcev in bode le-tem sreča mila, da bodo lahko v ponedeljek pri sv. meši Nj. svetosti Leona XIII. — Da je bil avstrijski minister pri knezu Bismarcku, ne da italijanskemu miru in za to se sliši, da pojde te dni tudi Crispi k „trolasemu kancelarju“ v njegov Friedrichsruhe. — V Monzi, v Lombardiji, biva sedaj nadvojvoda Rainer in je ondi gost kralja Umberto. Brez vsega ni to, da gre kdo iz bližnje žlahte našega cesarja na dvor italijanskega kralja! — Na Francoskem ne plača sedanja vlada večim duhovnikom tega, kar jim gre, samo iz tega uzroka, ker so stali pri zadnjih volitvah na strani mož, ki jim ne ugaja sedanja republika. — Nova zbornica se odpre v Parizu, če pri tem ostane koncem tega meseca. Preveč tiho ne bode v njej, ako sodimo po možéh, ki imajo v njej svoje mesto. — Ircei so žilav narod in zato jih ni moč vgnati, dokler ne dobé svojih pravic. To zna tudi anglijsko ministerstvo in poskuša zoper nje veliko, skorej vse, kar more, da se samo ne zagazi zoper šesto postavo. Zastonj mu bode vse! — V Belgiji so imeli nove strike, toda sedaj so delalci sami izpoznali, da bi se zastonj, brez uspeha ustavljali, zato so k malu prijeli za delo. — Nemški cesar pride še le okoli srede tega meseca domov in se mudi potoma še nekaj časa v Monzi pri ital. kralji. — V Berolinu gre v dež. zboru delo naprej, toda sila po času. Največ jim ga daje postava gledé delalskih spletk. — V Rusiji niso nič kaj veseli, da je nemški cesar šel k Turkom v gostje. Vsled tega se pravi sedaj, da gre tje v spomladi tudi car, menda za to, da popravi, kar je nemški cesar pokvaril. — Pri Bolgarih je sedaj misel na vrhu, da se mora v kratkem kaj storiti za to, da priznajo velevlasti princa Koburškega za bolg. kneza. Jako lahko pač

ne bode to, kakor si misli Bolgar. — Tudi mala Srbija ne shaja več s tem, kar ji ga dohaja iz doslenjih davkov in misli se, da jih potegne še višje. To je že mogoče, toda ali pa jih zmore Srbija toliko? Štirje milijoni niso pobrati na cesti. — Turki so storili, kar so mogli, naj bi pokazali nemškemu cesarju, da še niso na tleh, vendar pa je cesar to lahko izpoznal, da jim ni storil po godi, ko se je odločil za to, da pride v Carji grad. — Pri Grkih so slovesni dnovi o poroki kraljeviča minoli in sedaj bodo ljudje že šteli, koliko da jih je to stalo. — V Maroku, deželi na nižji Afriki, vidé se več Nemcev v novem času, kakor so jih poprej kedaj videli in zato se povprašujejo ondi ljudje, kaj da bi kje Nemci pri njih radi. Pravi se, da bi jim radi Nemci prodali kanone in sicer kar za 5 milj. h krati. — V severni Ameriki se hoče več držav v eno spojiti a nekaterim to doslej ni bilo po volji. Kakor pa se poroča, so sedaj že pri bolji volji, ker se jim iz združenja ni bati večjih stroškov. — V New-Yorku se je to leto že 12.000 ljudi iz našega cesarstva podalo dalje v notranje države. Pri tem se pristavlja, da se jih pogubi potoma veliko ter ne najde sreče, katere so ljudje iskali, ko so se podali na tako dalnje potovanje.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujška.

(Dalje.)

V Ptuiju je v tej dobi župnikoval že omenjen Jakob Radkerspurger, ki pa je zaradi verskih homatij po l. 1535. odšel iz nemirnega Ptujja v mirnejši Strassgang ter je ondi l. 1540. umrl.

Njegov naslednik v Ptuiju je bil

21.) Matija Fabri. Rojen v Wolfsbergu bil je v mešnika posvečen od Lavantinskega škofa Lenarta v soboto: „Sicientes“ l. 1513. „ad tit. prov. generosi dni dni Wolfgangi de Kreid suorumque heredum.“¹⁾ Okolu l. 1535. dobil je beneficij pri altarju sv. Janeza Krst. v stolpu tik mestne cerkve sv. Jurija v Ptujju, katerega je obdržal še tudi potem, ko je l. 1540. bil župnikom imenovan.

Kot župnik Ptujški („modernus plebanus Pethoviensis“) podpisan je v listini od dne 16. junarja l. 1541. Z njo javlja, da sta Žiga Weispriach in Andrej Hohenwarter ustanovila pri altarju sv. Andraša v cerkvi sv. Jurija, podružnici sv. Ožbalda, beneficij, za kateri smejo njeni dediči, — menjajé se — izvoliti in imenovati kaplana, župnik Ptujški pa izvoljenega prezentirati. Ker pa je zadnji kaplan ovega

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lav. škofije.